1 DECEMBER

En krispig höstdag vaknade ekorren Elly i sitt bo högt uppe i en knotig tvåhundraårig ek. Löven på träden i skogen hade börjat skifta färg från grönt till rött och gult. En del löv hade börjat falla av och dansade sakta ner mot marken när vinden tog tag i dem. Elly började fundera. Varför faller löven till marken på hösten? Varför skiftar de färg? Hon ville veta och bestämde sig för att hälsa på sin vän kattugglan Karla, som var en klok gammal dam med svar på de flesta frågor. Elly ville veta allt om hösten och vintern och hon hoppade och skuttade från träd till träd för att ta sig bort till Karlas stora tall. ”Nu ska jag få svar!” ropade Elly. De gula och röda löven virvlade runt henne där hon nästan flög fram från gren till gren.

1 DECEMBER

En krispig höstdag vaknade ekorren Elly i sitt bo högt uppe i en knotig tvåhundraårig ek. Löven på träden i skogen hade börjat skifta färg från grönt till rött och gult. En del löv hade börjat falla av och dansade sakta ner mot marken när vinden tog tag i dem. Elly började fundera. Varför faller löven till marken på hösten? Varför skiftar de färg? Hon ville veta och bestämde sig för att hälsa på sin vän kattugglan Karla, som var en klok gammal dam med svar på de flesta frågor. Elly ville veta allt om hösten och vintern och hon hoppade och skuttade från träd till träd för att ta sig bort till Karlas stora tall. ”Nu ska jag få svar!” ropade Elly. De gula och röda löven virvlade runt henne där hon nästan flög fram från gren till gren.

1 DECEMBER

En krispig höstdag vaknade ekorren Elly i sitt bo högt uppe i en knotig tvåhundraårig ek. Löven på träden i skogen hade börjat skifta färg från grönt till rött och gult. En del löv hade börjat falla av och dansade sakta ner mot marken när vinden tog tag i dem. Elly började fundera. Varför faller löven till marken på hösten? Varför skiftar de färg? Hon ville veta och bestämde sig för att hälsa på sin vän kattugglan Karla, som var en klok gammal dam med svar på de flesta frågor. Elly ville veta allt om hösten och vintern och hon hoppade och skuttade från träd till träd för att ta sig bort till Karlas stora tall. ”Nu ska jag få svar!” ropade Elly. De gula och röda löven virvlade runt henne där hon nästan flög fram från gren till gren.

1 DECEMBER

En krispig höstdag vaknade ekorren Elly i sitt bo högt uppe i en knotig tvåhundraårig ek. Löven på träden i skogen hade börjat skifta färg från grönt till rött och gult. En del löv hade börjat falla av och dansade sakta ner mot marken när vinden tog tag i dem. Elly började fundera. Varför faller löven till marken på hösten? Varför skiftar de färg? Hon ville veta och bestämde sig för att hälsa på sin vän kattugglan Karla, som var en klok gammal dam med svar på de flesta frågor. Elly ville veta allt om hösten och vintern och hon hoppade och skuttade från träd till träd för att ta sig bort till Karlas stora tall. ”Nu ska jag få svar!” ropade Elly. De gula och röda löven virvlade runt henne där hon nästan flög fram från gren till gren.

2 DECEMBER

I den gamla tallen hittade Elly ugglan Karla, som betraktade henne med sina stora uppmärksamma ögon. ”Hej Karla! Jag undrar varför löven faller från träden nu” sa Elly. Karla vred huvudet långsamt mot Elly och började förklara: ”Hej Elly! Så kul att du frågar! Träden tappar sina löv för att spara energi under vintern. Om löven satt kvar skulle de behöva vatten och näring, men på vintern finns det mindre vatten eftersom det ofta fryser till is. Genom att släppa löven kan trädet vila och överleva den kalla perioden.” ”Aha! Så smart!” sa Elly. ”Men varför skiftar löven färg till gult, rött och ibland orange innan de faller till marken?” fortsatte hon.

2 DECEMBER

I den gamla tallen hittade Elly ugglan Karla, som betraktade henne med sina stora uppmärksamma ögon. ”Hej Karla! Jag undrar varför löven faller från träden nu” sa Elly. Karla vred huvudet långsamt mot Elly och började förklara: ”Hej Elly! Så kul att du frågar! Träden tappar sina löv för att spara energi under vintern. Om löven satt kvar skulle de behöva vatten och näring, men på vintern finns det mindre vatten eftersom det ofta fryser till is. Genom att släppa löven kan trädet vila och överleva den kalla perioden.” ”Aha! Så smart!” sa Elly. ”Men varför skiftar löven färg till gult, rött och ibland orange innan de faller till marken?” fortsatte hon.

2 DECEMBER

I den gamla tallen hittade Elly ugglan Karla, som betraktade henne med sina stora uppmärksamma ögon. ”Hej Karla! Jag undrar varför löven faller från träden nu” sa Elly. Karla vred huvudet långsamt mot Elly och började förklara: ”Hej Elly! Så kul att du frågar! Träden tappar sina löv för att spara energi under vintern. Om löven satt kvar skulle de behöva vatten och näring, men på vintern finns det mindre vatten eftersom det ofta fryser till is. Genom att släppa löven kan trädet vila och överleva den kalla perioden.” ”Aha! Så smart!” sa Elly. ”Men varför skiftar löven färg till gult, rött och ibland orange innan de faller till marken?” fortsatte hon.

2 DECEMBER

I den gamla tallen hittade Elly ugglan Karla, som betraktade henne med sina stora uppmärksamma ögon. ”Hej Karla! Jag undrar varför löven faller från träden nu” sa Elly. Karla vred huvudet långsamt mot Elly och började förklara: ”Hej Elly! Så kul att du frågar! Träden tappar sina löv för att spara energi under vintern. Om löven satt kvar skulle de behöva vatten och näring, men på vintern finns det mindre vatten eftersom det ofta fryser till is. Genom att släppa löven kan trädet vila och överleva den kalla perioden.” ”Aha! Så smart!” sa Elly. ”Men varför skiftar löven färg till gult, rött och ibland orange innan de faller till marken?” fortsatte hon.

3 DECEMBER

Karla log och svarade lugnt och tålmodigt med sin djupa uggliga röst: ”När dagarna blir kortare och det blir mindre solljus omvandlar trädet sitt klorofyll till något annat. Klorofyll är det ämne som ger löven deras gröna färg. Utan klorofyll framträder de andra färgerna som alltid funnits där, gömda under det gröna, och till slut faller löven av.” ”Hm”, sa Elly lite finurligt. Hon satt kvar en stund hos Karla och funderade. ”Så spännande! Klorofyll! Det var ett lustigt ord!” ropade hon glatt. Nu hade Elly blivit trött och hungrig. Hon tackade Karla så hjärtligt för hjälpen och skuttade hem till sitt bo. Där letade hon fram några av sina sparade hasselnötter som hon åt upp och somnade sedan sött, drömmande om det lustiga ordet klorofyll.

3 DECEMBER

Karla log och svarade lugnt och tålmodigt med sin djupa uggliga röst: ”När dagarna blir kortare och det blir mindre solljus omvandlar trädet sitt klorofyll till något annat. Klorofyll är det ämne som ger löven deras gröna färg. Utan klorofyll framträder de andra färgerna som alltid funnits där, gömda under det gröna, och till slut faller löven av.” ”Hm”, sa Elly lite finurligt. Hon satt kvar en stund hos Karla och funderade. ”Så spännande! Klorofyll! Det var ett lustigt ord!” ropade hon glatt. Nu hade Elly blivit trött och hungrig. Hon tackade Karla så hjärtligt för hjälpen och skuttade hem till sitt bo. Där letade hon fram några av sina sparade hasselnötter som hon åt upp och somnade sedan sött, drömmande om det lustiga ordet klorofyll.

3 DECEMBER

Karla log och svarade lugnt och tålmodigt med sin djupa uggliga röst: ”När dagarna blir kortare och det blir mindre solljus omvandlar trädet sitt klorofyll till något annat. Klorofyll är det ämne som ger löven deras gröna färg. Utan klorofyll framträder de andra färgerna som alltid funnits där, gömda under det gröna, och till slut faller löven av.” ”Hm”, sa Elly lite finurligt. Hon satt kvar en stund hos Karla och funderade. ”Så spännande! Klorofyll! Det var ett lustigt ord!” ropade hon glatt. Nu hade Elly blivit trött och hungrig. Hon tackade Karla så hjärtligt för hjälpen och skuttade hem till sitt bo. Där letade hon fram några av sina sparade hasselnötter som hon åt upp och somnade sedan sött, drömmande om det lustiga ordet klorofyll.

3 DECEMBER

Karla log och svarade lugnt och tålmodigt med sin djupa uggliga röst: ”När dagarna blir kortare och det blir mindre solljus omvandlar trädet sitt klorofyll till något annat. Klorofyll är det ämne som ger löven deras gröna färg. Utan klorofyll framträder de andra färgerna som alltid funnits där, gömda under det gröna, och till slut faller löven av.” ”Hm”, sa Elly lite finurligt. Hon satt kvar en stund hos Karla och funderade. ”Så spännande! Klorofyll! Det var ett lustigt ord!” ropade hon glatt. Nu hade Elly blivit trött och hungrig. Hon tackade Karla så hjärtligt för hjälpen och skuttade hem till sitt bo. Där letade hon fram några av sina sparade hasselnötter som hon åt upp och somnade sedan sött, drömmande om det lustiga ordet klorofyll.

4 DECEMBER

Någon timme senare vaknade Elly av några dunsar nedanför eken. Det var hennes vän skogsharen Sixten som kommit skuttande. Han var nu fullt upptagen med att smaska i sig de sista grässtråna på marken. ”Jag är hungrig! Nu när vintern är på väg blir det svårare att hitta mat. Tur att jag kan gräva bra om det skulle komma mycket snö”, ropade Sixten. ”Hur klarar du dig om det blir kallt då?” frågade Elly. Sixten stannade upp och tittade på sin päls: ”Min päls kommer snart att bli vit så att jag smälter in i snön. Det hjälper mig att gömma mig från rovdjur som räven, och den vita pälsen är varmare än min bruna sommarpäls.” ”Aha! Så smart! Även min päls blir tjockare på vintern. Och min lurviga svans hjälper till att hålla värmen när det blir kallt. Den kan jag krypa in under”, sa Elly. Hon fortsatte: ”Du Sixten, jag skulle vilja fråga dig en sak. Kattugglan Karla sa att träden producerar något som heter klorofyll på sommaren. Vet du vad det är?”

4 DECEMBER

Någon timme senare vaknade Elly av några dunsar nedanför eken. Det var hennes vän skogsharen Sixten som kommit skuttande. Han var nu fullt upptagen med att smaska i sig de sista grässtråna på marken. ”Jag är hungrig! Nu när vintern är på väg blir det svårare att hitta mat. Tur att jag kan gräva bra om det skulle komma mycket snö”, ropade Sixten. ”Hur klarar du dig om det blir kallt då?” frågade Elly. Sixten stannade upp och tittade på sin päls: ”Min päls kommer snart att bli vit så att jag smälter in i snön. Det hjälper mig att gömma mig från rovdjur som räven, och den vita pälsen är varmare än min bruna sommarpäls.” ”Aha! Så smart! Även min päls blir tjockare på vintern. Och min lurviga svans hjälper till att hålla värmen när det blir kallt. Den kan jag krypa in under”, sa Elly. Hon fortsatte: ”Du Sixten, jag skulle vilja fråga dig en sak. Kattugglan Karla sa att träden producerar något som heter klorofyll på sommaren. Vet du vad det är?”

4 DECEMBER

Någon timme senare vaknade Elly av några dunsar nedanför eken. Det var hennes vän skogsharen Sixten som kommit skuttande. Han var nu fullt upptagen med att smaska i sig de sista grässtråna på marken. ”Jag är hungrig! Nu när vintern är på väg blir det svårare att hitta mat. Tur att jag kan gräva bra om det skulle komma mycket snö”, ropade Sixten. ”Hur klarar du dig om det blir kallt då?” frågade Elly. Sixten stannade upp och tittade på sin päls: ”Min päls kommer snart att bli vit så att jag smälter in i snön. Det hjälper mig att gömma mig från rovdjur som räven, och den vita pälsen är varmare än min bruna sommarpäls.” ”Aha! Så smart! Även min päls blir tjockare på vintern. Och min lurviga svans hjälper till att hålla värmen när det blir kallt. Den kan jag krypa in under”, sa Elly. Hon fortsatte: ”Du Sixten, jag skulle vilja fråga dig en sak. Kattugglan Karla sa att träden producerar något som heter klorofyll på sommaren. Vet du vad det är?”

4 DECEMBER

Någon timme senare vaknade Elly av några dunsar nedanför eken. Det var hennes vän skogsharen Sixten som kommit skuttande. Han var nu fullt upptagen med att smaska i sig de sista grässtråna på marken. ”Jag är hungrig! Nu när vintern är på väg blir det svårare att hitta mat. Tur att jag kan gräva bra om det skulle komma mycket snö”, ropade Sixten. ”Hur klarar du dig om det blir kallt då?” frågade Elly. Sixten stannade upp och tittade på sin päls: ”Min päls kommer snart att bli vit så att jag smälter in i snön. Det hjälper mig att gömma mig från rovdjur som räven, och den vita pälsen är varmare än min bruna sommarpäls.” ”Aha! Så smart! Även min päls blir tjockare på vintern. Och min lurviga svans hjälper till att hålla värmen när det blir kallt. Den kan jag krypa in under”, sa Elly. Hon fortsatte: ”Du Sixten, jag skulle vilja fråga dig en sak. Kattugglan Karla sa att träden producerar något som heter klorofyll på sommaren. Vet du vad det är?”

5 DECEMBER

Sixten rynkade sin panna och började tänka ut ett klokt svar åt den vetgiriga Elly. Efter en stunds funderande sa han: ”Klorofyll är ett ämne som gör växter gröna. Det finns i gröna växter och behövs för fotosyntesen – det som sker i gröna växter och som gör att vi djur får mat och kan andas syre från luften.” ”Aha, så bra det låter!” sa Elly. ”Men oj, nu dök det upp ett klurigt ord till! Fotosyntes! Har det med fotografering att göra? Jag tror att jag behöver leta upp en grankotte att smaska på och fundera lite på det nya kluriga ordet. Det var kul att träffa dig Sixten! Vi ses snart igen!” ropade Elly medan hon skuttade i väg för att leta upp en gran med goda kottar. Sixten hoppade vidare i sitt sökande efter mer gräs att snaska på. Hans långa bakben hjälpte honom att ta höga och långa skutt.

5 DECEMBER

Sixten rynkade sin panna och började tänka ut ett klokt svar åt den vetgiriga Elly. Efter en stunds funderande sa han: ”Klorofyll är ett ämne som gör växter gröna. Det finns i gröna växter och behövs för fotosyntesen – det som sker i gröna växter och som gör att vi djur får mat och kan andas syre från luften.” ”Aha, så bra det låter!” sa Elly. ”Men oj, nu dök det upp ett klurigt ord till! Fotosyntes! Har det med fotografering att göra? Jag tror att jag behöver leta upp en grankotte att smaska på och fundera lite på det nya kluriga ordet. Det var kul att träffa dig Sixten! Vi ses snart igen!” ropade Elly medan hon skuttade i väg för att leta upp en gran med goda kottar. Sixten hoppade vidare i sitt sökande efter mer gräs att snaska på. Hans långa bakben hjälpte honom att ta höga och långa skutt.

5 DECEMBER

Sixten rynkade sin panna och började tänka ut ett klokt svar åt den vetgiriga Elly. Efter en stunds funderande sa han: ”Klorofyll är ett ämne som gör växter gröna. Det finns i gröna växter och behövs för fotosyntesen – det som sker i gröna växter och som gör att vi djur får mat och kan andas syre från luften.” ”Aha, så bra det låter!” sa Elly. ”Men oj, nu dök det upp ett klurigt ord till! Fotosyntes! Har det med fotografering att göra? Jag tror att jag behöver leta upp en grankotte att smaska på och fundera lite på det nya kluriga ordet. Det var kul att träffa dig Sixten! Vi ses snart igen!” ropade Elly medan hon skuttade i väg för att leta upp en gran med goda kottar. Sixten hoppade vidare i sitt sökande efter mer gräs att snaska på. Hans långa bakben hjälpte honom att ta höga och långa skutt.

5 DECEMBER

Sixten rynkade sin panna och började tänka ut ett klokt svar åt den vetgiriga Elly. Efter en stunds funderande sa han: ”Klorofyll är ett ämne som gör växter gröna. Det finns i gröna växter och behövs för fotosyntesen – det som sker i gröna växter och som gör att vi djur får mat och kan andas syre från luften.” ”Aha, så bra det låter!” sa Elly. ”Men oj, nu dök det upp ett klurigt ord till! Fotosyntes! Har det med fotografering att göra? Jag tror att jag behöver leta upp en grankotte att smaska på och fundera lite på det nya kluriga ordet. Det var kul att träffa dig Sixten! Vi ses snart igen!” ropade Elly medan hon skuttade i väg för att leta upp en gran med goda kottar. Sixten hoppade vidare i sitt sökande efter mer gräs att snaska på. Hans långa bakben hjälpte honom att ta höga och långa skutt.

6 DECEMBER

Elly hittade goda kottar och satte sig på en skön mossig stubbe där hon njöt i höstsolens glans och tuggade i sig alla frön hon kunde hitta i kottarna. Hon tänkte på ordet som Sixten nämnt, fotosyntes. Det ville hon veta mera om, men först ville hon leka lite i skogen med sina vänner. ”Nu ska jag se vem som är ute i skogen som kanske vill leka”, sa Elly för sig själv. Hon skuttade till gläntan borta i utkanten av skogen. Där stötte Elly på ett par talgoxar som hoppade mellan grenarna. ”Hej, vill ni leka med mig?” frågade hon. Fåglarna kvittrade glatt och berättade: ”Nu under hösten äter vi så mycket som möjligt. Vi måste hålla oss varma, så vi äter mycket mat som ger oss energi. Vi letar också upp skyddade platser, som håligheter i träd, där vi kan sova på natten. Därför hinner vi inte leka så mycket. Men idag har vi hittat fina frön och några spindlar att äta, så vi kan leka en stund. Ska vi leka kurragömma?” frågade en talgoxe som hette Tyra.

6 DECEMBER

Elly hittade goda kottar och satte sig på en skön mossig stubbe där hon njöt i höstsolens glans och tuggade i sig alla frön hon kunde hitta i kottarna. Hon tänkte på ordet som Sixten nämnt, fotosyntes. Det ville hon veta mera om, men först ville hon leka lite i skogen med sina vänner. ”Nu ska jag se vem som är ute i skogen som kanske vill leka”, sa Elly för sig själv. Hon skuttade till gläntan borta i utkanten av skogen. Där stötte Elly på ett par talgoxar som hoppade mellan grenarna. ”Hej, vill ni leka med mig?” frågade hon. Fåglarna kvittrade glatt och berättade: ”Nu under hösten äter vi så mycket som möjligt. Vi måste hålla oss varma, så vi äter mycket mat som ger oss energi. Vi letar också upp skyddade platser, som håligheter i träd, där vi kan sova på natten. Därför hinner vi inte leka så mycket. Men idag har vi hittat fina frön och några spindlar att äta, så vi kan leka en stund. Ska vi leka kurragömma?” frågade en talgoxe som hette Tyra.

6 DECEMBER

Elly hittade goda kottar och satte sig på en skön mossig stubbe där hon njöt i höstsolens glans och tuggade i sig alla frön hon kunde hitta i kottarna. Hon tänkte på ordet som Sixten nämnt, fotosyntes. Det ville hon veta mera om, men först ville hon leka lite i skogen med sina vänner. ”Nu ska jag se vem som är ute i skogen som kanske vill leka”, sa Elly för sig själv. Hon skuttade till gläntan borta i utkanten av skogen. Där stötte Elly på ett par talgoxar som hoppade mellan grenarna. ”Hej, vill ni leka med mig?” frågade hon. Fåglarna kvittrade glatt och berättade: ”Nu under hösten äter vi så mycket som möjligt. Vi måste hålla oss varma, så vi äter mycket mat som ger oss energi. Vi letar också upp skyddade platser, som håligheter i träd, där vi kan sova på natten. Därför hinner vi inte leka så mycket. Men idag har vi hittat fina frön och några spindlar att äta, så vi kan leka en stund. Ska vi leka kurragömma?” frågade en talgoxe som hette Tyra.

6 DECEMBER

Elly hittade goda kottar och satte sig på en skön mossig stubbe där hon njöt i höstsolens glans och tuggade i sig alla frön hon kunde hitta i kottarna. Hon tänkte på ordet som Sixten nämnt, fotosyntes. Det ville hon veta mera om, men först ville hon leka lite i skogen med sina vänner. ”Nu ska jag se vem som är ute i skogen som kanske vill leka”, sa Elly för sig själv. Hon skuttade till gläntan borta i utkanten av skogen. Där stötte Elly på ett par talgoxar som hoppade mellan grenarna. ”Hej, vill ni leka med mig?” frågade hon. Fåglarna kvittrade glatt och berättade: ”Nu under hösten äter vi så mycket som möjligt. Vi måste hålla oss varma, så vi äter mycket mat som ger oss energi. Vi letar också upp skyddade platser, som håligheter i träd, där vi kan sova på natten. Därför hinner vi inte leka så mycket. Men idag har vi hittat fina frön och några spindlar att äta, så vi kan leka en stund. Ska vi leka kurragömma?” frågade en talgoxe som hette Tyra.

7 DECEMBER

”Vi behöver fler kompisar om vi ska kunna leka kurragömma”, sa Elly. ”Jag vill vara med!” hördes plötsligt en mörk röst från skogen ropa. Talgoxarna och Elly vände sig mot skogen och fick se den höga, långbenta älgen Äskil. ”Åh vad kul att du vill vara med!” svarade Elly. Talgoxarna Tyra och hennes vän Tindra flög kvittrande och landade på Äskils stora horn. Rödräven Rolle som också hört ordet tittade fram bakom en sten. ”Får jag vara med?” undrade han. ”Så klart!” ropade de andra djuren i kör. De lekte sedan kurragömma och skrattade tills solen började gå ner och månen dök upp på himlen. ”Åh, vad hungrig jag är!” sa Tyra när de stannat upp en stund. ”Jag med”, sa Tindra och så flög de i väg för att leta upp kvällsmat. Elly, Äskil och Rolle stannade kvar i gläntan för att se solnedgången och småprata en stund. Då kom Elly plötsligt att tänka på ordet fotosyntes och frågade sina vänner om de hade hört talas om det.

7 DECEMBER

”Vi behöver fler kompisar om vi ska kunna leka kurragömma”, sa Elly. ”Jag vill vara med!” hördes plötsligt en mörk röst från skogen ropa. Talgoxarna och Elly vände sig mot skogen och fick se den höga, långbenta älgen Äskil. ”Åh vad kul att du vill vara med!” svarade Elly. Talgoxarna Tyra och hennes vän Tindra flög kvittrande och landade på Äskils stora horn. Rödräven Rolle som också hört ordet tittade fram bakom en sten. ”Får jag vara med?” undrade han. ”Så klart!” ropade de andra djuren i kör. De lekte sedan kurragömma och skrattade tills solen började gå ner och månen dök upp på himlen. ”Åh, vad hungrig jag är!” sa Tyra när de stannat upp en stund. ”Jag med”, sa Tindra och så flög de i väg för att leta upp kvällsmat. Elly, Äskil och Rolle stannade kvar i gläntan för att se solnedgången och småprata en stund. Då kom Elly plötsligt att tänka på ordet fotosyntes och frågade sina vänner om de hade hört talas om det.

7 DECEMBER

”Vi behöver fler kompisar om vi ska kunna leka kurragömma”, sa Elly. ”Jag vill vara med!” hördes plötsligt en mörk röst från skogen ropa. Talgoxarna och Elly vände sig mot skogen och fick se den höga, långbenta älgen Äskil. ”Åh vad kul att du vill vara med!” svarade Elly. Talgoxarna Tyra och hennes vän Tindra flög kvittrande och landade på Äskils stora horn. Rödräven Rolle som också hört ordet tittade fram bakom en sten. ”Får jag vara med?” undrade han. ”Så klart!” ropade de andra djuren i kör. De lekte sedan kurragömma och skrattade tills solen började gå ner och månen dök upp på himlen. ”Åh, vad hungrig jag är!” sa Tyra när de stannat upp en stund. ”Jag med”, sa Tindra och så flög de i väg för att leta upp kvällsmat. Elly, Äskil och Rolle stannade kvar i gläntan för att se solnedgången och småprata en stund. Då kom Elly plötsligt att tänka på ordet fotosyntes och frågade sina vänner om de hade hört talas om det.

7 DECEMBER

”Vi behöver fler kompisar om vi ska kunna leka kurragömma”, sa Elly. ”Jag vill vara med!” hördes plötsligt en mörk röst från skogen ropa. Talgoxarna och Elly vände sig mot skogen och fick se den höga, långbenta älgen Äskil. ”Åh vad kul att du vill vara med!” svarade Elly. Talgoxarna Tyra och hennes vän Tindra flög kvittrande och landade på Äskils stora horn. Rödräven Rolle som också hört ordet tittade fram bakom en sten. ”Får jag vara med?” undrade han. ”Så klart!” ropade de andra djuren i kör. De lekte sedan kurragömma och skrattade tills solen började gå ner och månen dök upp på himlen. ”Åh, vad hungrig jag är!” sa Tyra när de stannat upp en stund. ”Jag med”, sa Tindra och så flög de i väg för att leta upp kvällsmat. Elly, Äskil och Rolle stannade kvar i gläntan för att se solnedgången och småprata en stund. Då kom Elly plötsligt att tänka på ordet fotosyntes och frågade sina vänner om de hade hört talas om det.

8 DECEMBER

Vännerna tittade på solnedgången och rödräven Rolle berättade att han visste vad fotosyntes var, men att han ville gå och leta mat eftersom det kurrade i hans mage. ”Kan vi ses i morgon igen?” frågade Rolle. ”Ja gärna”, svarade Elly. ”Ska vi ses här i gläntan?” fortsatte hon. ”Ja, vi kan ses här i morgon förmiddag”, svarade Rolle som sedan sprang i väg. ”Jag vill också vara med”, sa Äskil. ”Kul!” ropade Elly och skuttade hemåt. Det hade blivit lite kyligare så Elly huttrade lite där hon hoppade längs marken. Plötsligt hörde hon något som krafsade. Hon stannade till och fick se grävlingen Greta i mörkret. Det var fullmånen som lyste på Greta så att Elly kunde se henne. ”Hej Greta, vad gör du?” undrade Elly. ”Oh! Du skrämde mig lite. Jag letar efter daggmaskar och skalbaggar. Jag behöver äta extra mycket före vintern. När det blir kallare ska jag ska gå och lägga mig i grytet och sova”, svarade Greta. ”Jaha!” sa Elly. ”Jag samlar, gömmer och gräver ner nötter, svamp och annat gott som blir mitt vinterskafferi. Jag sover också mycket mer på vintern men inte hela tiden”, berättade Elly. ”Det var smart!” sa Greta och krafsade vidare.

8 DECEMBER

Vännerna tittade på solnedgången och rödräven Rolle berättade att han visste vad fotosyntes var, men att han ville gå och leta mat eftersom det kurrade i hans mage. ”Kan vi ses i morgon igen?” frågade Rolle. ”Ja gärna”, svarade Elly. ”Ska vi ses här i gläntan?” fortsatte hon. ”Ja, vi kan ses här i morgon förmiddag”, svarade Rolle som sedan sprang i väg. ”Jag vill också vara med”, sa Äskil. ”Kul!” ropade Elly och skuttade hemåt. Det hade blivit lite kyligare så Elly huttrade lite där hon hoppade längs marken. Plötsligt hörde hon något som krafsade. Hon stannade till och fick se grävlingen Greta i mörkret. Det var fullmånen som lyste på Greta så att Elly kunde se henne. ”Hej Greta, vad gör du?” undrade Elly. ”Oh! Du skrämde mig lite. Jag letar efter daggmaskar och skalbaggar. Jag behöver äta extra mycket före vintern. När det blir kallare ska jag ska gå och lägga mig i grytet och sova”, svarade Greta. ”Jaha!” sa Elly. ”Jag samlar, gömmer och gräver ner nötter, svamp och annat gott som blir mitt vinterskafferi. Jag sover också mycket mer på vintern men inte hela tiden”, berättade Elly. ”Det var smart!” sa Greta och krafsade vidare.

8 DECEMBER

Vännerna tittade på solnedgången och rödräven Rolle berättade att han visste vad fotosyntes var, men att han ville gå och leta mat eftersom det kurrade i hans mage. ”Kan vi ses i morgon igen?” frågade Rolle. ”Ja gärna”, svarade Elly. ”Ska vi ses här i gläntan?” fortsatte hon. ”Ja, vi kan ses här i morgon förmiddag”, svarade Rolle som sedan sprang i väg. ”Jag vill också vara med”, sa Äskil. ”Kul!” ropade Elly och skuttade hemåt. Det hade blivit lite kyligare så Elly huttrade lite där hon hoppade längs marken. Plötsligt hörde hon något som krafsade. Hon stannade till och fick se grävlingen Greta i mörkret. Det var fullmånen som lyste på Greta så att Elly kunde se henne. ”Hej Greta, vad gör du?” undrade Elly. ”Oh! Du skrämde mig lite. Jag letar efter daggmaskar och skalbaggar. Jag behöver äta extra mycket före vintern. När det blir kallare ska jag ska gå och lägga mig i grytet och sova”, svarade Greta. ”Jaha!” sa Elly. ”Jag samlar, gömmer och gräver ner nötter, svamp och annat gott som blir mitt vinterskafferi. Jag sover också mycket mer på vintern men inte hela tiden”, berättade Elly. ”Det var smart!” sa Greta och krafsade vidare.

8 DECEMBER

Vännerna tittade på solnedgången och rödräven Rolle berättade att han visste vad fotosyntes var, men att han ville gå och leta mat eftersom det kurrade i hans mage. ”Kan vi ses i morgon igen?” frågade Rolle. ”Ja gärna”, svarade Elly. ”Ska vi ses här i gläntan?” fortsatte hon. ”Ja, vi kan ses här i morgon förmiddag”, svarade Rolle som sedan sprang i väg. ”Jag vill också vara med”, sa Äskil. ”Kul!” ropade Elly och skuttade hemåt. Det hade blivit lite kyligare så Elly huttrade lite där hon hoppade längs marken. Plötsligt hörde hon något som krafsade. Hon stannade till och fick se grävlingen Greta i mörkret. Det var fullmånen som lyste på Greta så att Elly kunde se henne. ”Hej Greta, vad gör du?” undrade Elly. ”Oh! Du skrämde mig lite. Jag letar efter daggmaskar och skalbaggar. Jag behöver äta extra mycket före vintern. När det blir kallare ska jag ska gå och lägga mig i grytet och sova”, svarade Greta. ”Jaha!” sa Elly. ”Jag samlar, gömmer och gräver ner nötter, svamp och annat gott som blir mitt vinterskafferi. Jag sover också mycket mer på vintern men inte hela tiden”, berättade Elly. ”Det var smart!” sa Greta och krafsade vidare.

9 DECEMBER

Elly sov väldigt gott och länge när hon kommit hem efter sitt möte med grävlingen Greta. Det hade blivit ljust när hon vaknade av ett kraftfullt knackande. Det var hackspetten Harry, som intensivt hackade på en trädstam. ”Vad gör du?” frågade Elly. ”Jag letar efter insekter under barken”, svarade Harry. ”På vintern kan det vara svårt att hitta mat, så jag måste äta så mycket jag kan när jag hittar något.” Hackspetten förklarade att många insekter gömmer sig under trädens bark under vintern, och att träden därför är en bra plats för att leta efter mat. Harry berättade också att han gjorde små håligheter i träd där han kunde gömma sig och hålla sig varm när temperaturen sjönk. ”Alla jag träffar har så bra sätt för att klara sig under vintern”, sa Elly. ”Så snällt att du berättade för mig. Vill du följa med mig till gläntan och lära dig om fotosyntesen?” frågade Elly. ”Det låter spännande”, ropade Harry: ”Jag följer gärna med” Han flög före Elly mot gläntan. Harry var en större hackspett och hans nacke lyste vackert röd där han flög i morgonljuset.

9 DECEMBER

Elly sov väldigt gott och länge när hon kommit hem efter sitt möte med grävlingen Greta. Det hade blivit ljust när hon vaknade av ett kraftfullt knackande. Det var hackspetten Harry, som intensivt hackade på en trädstam. ”Vad gör du?” frågade Elly. ”Jag letar efter insekter under barken”, svarade Harry. ”På vintern kan det vara svårt att hitta mat, så jag måste äta så mycket jag kan när jag hittar något.” Hackspetten förklarade att många insekter gömmer sig under trädens bark under vintern, och att träden därför är en bra plats för att leta efter mat. Harry berättade också att han gjorde små håligheter i träd där han kunde gömma sig och hålla sig varm när temperaturen sjönk. ”Alla jag träffar har så bra sätt för att klara sig under vintern”, sa Elly. ”Så snällt att du berättade för mig. Vill du följa med mig till gläntan och lära dig om fotosyntesen?” frågade Elly. ”Det låter spännande”, ropade Harry: ”Jag följer gärna med” Han flög före Elly mot gläntan. Harry var en större hackspett och hans nacke lyste vackert röd där han flög i morgonljuset.

9 DECEMBER

Elly sov väldigt gott och länge när hon kommit hem efter sitt möte med grävlingen Greta. Det hade blivit ljust när hon vaknade av ett kraftfullt knackande. Det var hackspetten Harry, som intensivt hackade på en trädstam. ”Vad gör du?” frågade Elly. ”Jag letar efter insekter under barken”, svarade Harry. ”På vintern kan det vara svårt att hitta mat, så jag måste äta så mycket jag kan när jag hittar något.” Hackspetten förklarade att många insekter gömmer sig under trädens bark under vintern, och att träden därför är en bra plats för att leta efter mat. Harry berättade också att han gjorde små håligheter i träd där han kunde gömma sig och hålla sig varm när temperaturen sjönk. ”Alla jag träffar har så bra sätt för att klara sig under vintern”, sa Elly. ”Så snällt att du berättade för mig. Vill du följa med mig till gläntan och lära dig om fotosyntesen?” frågade Elly. ”Det låter spännande”, ropade Harry: ”Jag följer gärna med” Han flög före Elly mot gläntan. Harry var en större hackspett och hans nacke lyste vackert röd där han flög i morgonljuset.

10 DECEMBER

Rolle och Äskil var redan på plats vid gläntan när Harry och Elly kom fram. Rolle ropade: ”God morgon! Ser ni vad fint solen lyser? På sommaren när allt är grönt och vackert fångar träden med hjälp av klorofyll i bladen upp solenergi och koldioxid. Trädens rötter suger upp vatten från marken. Av solenergi, koldioxid och vatten gör träden syre och socker. Syret släpps ut i luften så att vi kan andas in det. Sockret är energi för oss djur som vi kan äta”, sa Rolle som tänkt hela natten på hur han kunde berätta för sina vänner om fotosyntesen. Nu var han nöjd med sin förklaring. Äskil funderade ett slag och sa sedan: ”Jag äter av kvistar och grenar från växter. Då har ju fotosyntesen gjort så att jag får mat.” ”Precis! Och jag äter ibland kött från ett annat djur som ätit växter. Då får jag också mat och energi från växterna. Det kallas för näringskedja”, sa Rolle.

10 DECEMBER

Rolle och Äskil var redan på plats vid gläntan när Harry och Elly kom fram. Rolle ropade: ”God morgon! Ser ni vad fint solen lyser? På sommaren när allt är grönt och vackert fångar träden med hjälp av klorofyll i bladen upp solenergi och koldioxid. Trädens rötter suger upp vatten från marken. Av solenergi, koldioxid och vatten gör träden syre och socker. Syret släpps ut i luften så att vi kan andas in det. Sockret är energi för oss djur som vi kan äta”, sa Rolle som tänkt hela natten på hur han kunde berätta för sina vänner om fotosyntesen. Nu var han nöjd med sin förklaring. Äskil funderade ett slag och sa sedan: ”Jag äter av kvistar och grenar från växter. Då har ju fotosyntesen gjort så att jag får mat.” ”Precis! Och jag äter ibland kött från ett annat djur som ätit växter. Då får jag också mat och energi från växterna. Det kallas för näringskedja”, sa Rolle.

10 DECEMBER

Rolle och Äskil var redan på plats vid gläntan när Harry och Elly kom fram. Rolle ropade: ”God morgon! Ser ni vad fint solen lyser? På sommaren när allt är grönt och vackert fångar träden med hjälp av klorofyll i bladen upp solenergi och koldioxid. Trädens rötter suger upp vatten från marken. Av solenergi, koldioxid och vatten gör träden syre och socker. Syret släpps ut i luften så att vi kan andas in det. Sockret är energi för oss djur som vi kan äta”, sa Rolle som tänkt hela natten på hur han kunde berätta för sina vänner om fotosyntesen. Nu var han nöjd med sin förklaring. Äskil funderade ett slag och sa sedan: ”Jag äter av kvistar och grenar från växter. Då har ju fotosyntesen gjort så att jag får mat.” ”Precis! Och jag äter ibland kött från ett annat djur som ätit växter. Då får jag också mat och energi från växterna. Det kallas för näringskedja”, sa Rolle.

10 DECEMBER

Rolle och Äskil var redan på plats vid gläntan när Harry och Elly kom fram. Rolle ropade: ”God morgon! Ser ni vad fint solen lyser? På sommaren när allt är grönt och vackert fångar träden med hjälp av klorofyll i bladen upp solenergi och koldioxid. Trädens rötter suger upp vatten från marken. Av solenergi, koldioxid och vatten gör träden syre och socker. Syret släpps ut i luften så att vi kan andas in det. Sockret är energi för oss djur som vi kan äta”, sa Rolle som tänkt hela natten på hur han kunde berätta för sina vänner om fotosyntesen. Nu var han nöjd med sin förklaring. Äskil funderade ett slag och sa sedan: ”Jag äter av kvistar och grenar från växter. Då har ju fotosyntesen gjort så att jag får mat.” ”Precis! Och jag äter ibland kött från ett annat djur som ätit växter. Då får jag också mat och energi från växterna. Det kallas för näringskedja”, sa Rolle.

11 DECEMBER

Harry som suttit och lyssnat från en gren i en stor bok höjde sin hackspettsröst och frågade: ”Jag hörde att du sa koldioxid. Är inte det sådant som kommer från bilarna i stan?” Rolle nickade och svarade: ”Jo, det har du så rätt i. Det är de där avgaserna bilar släpper ut som inte är bra för naturen, men alla vi djur släpper också ut koldioxid när vi andas. Vi andas in syre som växterna ger oss och andas ut koldioxid, lite som avgaser från oss. Våra kroppar behöver syre för att kunna göra en massa bra saker. Som att omvandla maten vi äter till energi som vi kan använda för att springa och hoppa.” ”Oj, så spännande!” svarade Harry. ”Men”, sa Äskil som funderat lite mer på ordet koldioxid. Han fortsatte: ”När vi pruttar då? Släpper vi ut koldioxid då också?” ”Japp, visst är det så”, svarade Rolle. ”Ha ha, vilken tur att det finns växter som tar hand om våra avgaser och gör något bra av dem”, ropade Elly.

11 DECEMBER

Harry som suttit och lyssnat från en gren i en stor bok höjde sin hackspettsröst och frågade: ”Jag hörde att du sa koldioxid. Är inte det sådant som kommer från bilarna i stan?” Rolle nickade och svarade: ”Jo, det har du så rätt i. Det är de där avgaserna bilar släpper ut som inte är bra för naturen, men alla vi djur släpper också ut koldioxid när vi andas. Vi andas in syre som växterna ger oss och andas ut koldioxid, lite som avgaser från oss. Våra kroppar behöver syre för att kunna göra en massa bra saker. Som att omvandla maten vi äter till energi som vi kan använda för att springa och hoppa.” ”Oj, så spännande!” svarade Harry. ”Men”, sa Äskil som funderat lite mer på ordet koldioxid. Han fortsatte: ”När vi pruttar då? Släpper vi ut koldioxid då också?” ”Japp, visst är det så”, svarade Rolle. ”Ha ha, vilken tur att det finns växter som tar hand om våra avgaser och gör något bra av dem”, ropade Elly.

11 DECEMBER

Harry som suttit och lyssnat från en gren i en stor bok höjde sin hackspettsröst och frågade: ”Jag hörde att du sa koldioxid. Är inte det sådant som kommer från bilarna i stan?” Rolle nickade och svarade: ”Jo, det har du så rätt i. Det är de där avgaserna bilar släpper ut som inte är bra för naturen, men alla vi djur släpper också ut koldioxid när vi andas. Vi andas in syre som växterna ger oss och andas ut koldioxid, lite som avgaser från oss. Våra kroppar behöver syre för att kunna göra en massa bra saker. Som att omvandla maten vi äter till energi som vi kan använda för att springa och hoppa.” ”Oj, så spännande!” svarade Harry. ”Men”, sa Äskil som funderat lite mer på ordet koldioxid. Han fortsatte: ”När vi pruttar då? Släpper vi ut koldioxid då också?” ”Japp, visst är det så”, svarade Rolle. ”Ha ha, vilken tur att det finns växter som tar hand om våra avgaser och gör något bra av dem”, ropade Elly.

11 DECEMBER

Harry som suttit och lyssnat från en gren i en stor bok höjde sin hackspettsröst och frågade: ”Jag hörde att du sa koldioxid. Är inte det sådant som kommer från bilarna i stan?” Rolle nickade och svarade: ”Jo, det har du så rätt i. Det är de där avgaserna bilar släpper ut som inte är bra för naturen, men alla vi djur släpper också ut koldioxid när vi andas. Vi andas in syre som växterna ger oss och andas ut koldioxid, lite som avgaser från oss. Våra kroppar behöver syre för att kunna göra en massa bra saker. Som att omvandla maten vi äter till energi som vi kan använda för att springa och hoppa.” ”Oj, så spännande!” svarade Harry. ”Men”, sa Äskil som funderat lite mer på ordet koldioxid. Han fortsatte: ”När vi pruttar då? Släpper vi ut koldioxid då också?” ”Japp, visst är det så”, svarade Rolle. ”Ha ha, vilken tur att det finns växter som tar hand om våra avgaser och gör något bra av dem”, ropade Elly.

12 DECEMBER

Vännerna i gläntan hade lärt sig mycket den här dagen och deras nya kunskaper hade väckt tankar och nya frågor hos dem, men framför allt hade de blivit hungriga. De tackade Rolle så hjärtligt för hans berättelse om fotosyntesen, som Elly nu lärt sig inte har med fotografering att göra. Alla vännerna sa hejdå till varandra och vandrade i väg på olika håll för att äta. Elly var törstig och tog en vända bort till stora dammen för att dricka. Där träffade hon bävern Betty som var djupt fokuserad på att bygga en rejäl hydda där bäcken rann in mot dammen. ”Varför bygger du en så stor hydda?” frågade Elly nyfiket. ”Vattnet kommer att frysa snart, och jag måste ha ett säkert ställe att bo på under isen”, förklarade Betty. ”Jag samlar också på grenar och bark som jag kan äta under vintern, eftersom jag inte kan simma i väg när vattnet är fruset”, fortsatte hon. Elly blev fascinerad av hur smart bävern var och tänkte på hur alla djur hade sina egna sätt att förbereda sig inför vintern.

12 DECEMBER

Vännerna i gläntan hade lärt sig mycket den här dagen och deras nya kunskaper hade väckt tankar och nya frågor hos dem, men framför allt hade de blivit hungriga. De tackade Rolle så hjärtligt för hans berättelse om fotosyntesen, som Elly nu lärt sig inte har med fotografering att göra. Alla vännerna sa hejdå till varandra och vandrade i väg på olika håll för att äta. Elly var törstig och tog en vända bort till stora dammen för att dricka. Där träffade hon bävern Betty som var djupt fokuserad på att bygga en rejäl hydda där bäcken rann in mot dammen. ”Varför bygger du en så stor hydda?” frågade Elly nyfiket. ”Vattnet kommer att frysa snart, och jag måste ha ett säkert ställe att bo på under isen”, förklarade Betty. ”Jag samlar också på grenar och bark som jag kan äta under vintern, eftersom jag inte kan simma i väg när vattnet är fruset”, fortsatte hon. Elly blev fascinerad av hur smart bävern var och tänkte på hur alla djur hade sina egna sätt att förbereda sig inför vintern.

12 DECEMBER

Vännerna i gläntan hade lärt sig mycket den här dagen och deras nya kunskaper hade väckt tankar och nya frågor hos dem, men framför allt hade de blivit hungriga. De tackade Rolle så hjärtligt för hans berättelse om fotosyntesen, som Elly nu lärt sig inte har med fotografering att göra. Alla vännerna sa hejdå till varandra och vandrade i väg på olika håll för att äta. Elly var törstig och tog en vända bort till stora dammen för att dricka. Där träffade hon bävern Betty som var djupt fokuserad på att bygga en rejäl hydda där bäcken rann in mot dammen. ”Varför bygger du en så stor hydda?” frågade Elly nyfiket. ”Vattnet kommer att frysa snart, och jag måste ha ett säkert ställe att bo på under isen”, förklarade Betty. ”Jag samlar också på grenar och bark som jag kan äta under vintern, eftersom jag inte kan simma i väg när vattnet är fruset”, fortsatte hon. Elly blev fascinerad av hur smart bävern var och tänkte på hur alla djur hade sina egna sätt att förbereda sig inför vintern.

12 DECEMBER

Vännerna i gläntan hade lärt sig mycket den här dagen och deras nya kunskaper hade väckt tankar och nya frågor hos dem, men framför allt hade de blivit hungriga. De tackade Rolle så hjärtligt för hans berättelse om fotosyntesen, som Elly nu lärt sig inte har med fotografering att göra. Alla vännerna sa hejdå till varandra och vandrade i väg på olika håll för att äta. Elly var törstig och tog en vända bort till stora dammen för att dricka. Där träffade hon bävern Betty som var djupt fokuserad på att bygga en rejäl hydda där bäcken rann in mot dammen. ”Varför bygger du en så stor hydda?” frågade Elly nyfiket. ”Vattnet kommer att frysa snart, och jag måste ha ett säkert ställe att bo på under isen”, förklarade Betty. ”Jag samlar också på grenar och bark som jag kan äta under vintern, eftersom jag inte kan simma i väg när vattnet är fruset”, fortsatte hon. Elly blev fascinerad av hur smart bävern var och tänkte på hur alla djur hade sina egna sätt att förbereda sig inför vintern.

13 DECEMBER

När Elly druckit klart skuttade hon vidare hemåt för att ta sig en tupplur och äta något gott ur sitt skafferi. På väg hem till sitt träd mötte hon björnen Bruno, som långsamt promenerade genom skogen och mumsade på bär och nötter. ”Vad gör du för att klara vintern, Bruno?” frågade Elly. Bruno gäspade stort och sa: ”Jag äter så mycket jag kan just nu av bär, nötter och någon lax om jag får tag på en. För snart går jag i ide”, svarade han. Bruno förklarade att björnar går i dvala under vintern: ”Jag kommer att sova djupt i en grotta eller under ett skyddande träd, och då behöver jag inte äta under flera månader. Min kropp lever på det fett jag lagrar nu.” Elly tyckte att det lät som en spännande och skön idé att sova hela vintern, men hon föredrog ändå att vara vaken. Nu har jag fått veta vad de flesta av mina vänner gör för att klara att det blir kallt och ont om mat under vintern, tänkte Elly. Hon kom att tänka på ytterligare en vän, igelkotten Iris. Henne har jag inte sett på länge, tänkte hon vidare. Vad gör hon tro?

13 DECEMBER

När Elly druckit klart skuttade hon vidare hemåt för att ta sig en tupplur och äta något gott ur sitt skafferi. På väg hem till sitt träd mötte hon björnen Bruno, som långsamt promenerade genom skogen och mumsade på bär och nötter. ”Vad gör du för att klara vintern, Bruno?” frågade Elly. Bruno gäspade stort och sa: ”Jag äter så mycket jag kan just nu av bär, nötter och någon lax om jag får tag på en. För snart går jag i ide”, svarade han. Bruno förklarade att björnar går i dvala under vintern: ”Jag kommer att sova djupt i en grotta eller under ett skyddande träd, och då behöver jag inte äta under flera månader. Min kropp lever på det fett jag lagrar nu.” Elly tyckte att det lät som en spännande och skön idé att sova hela vintern, men hon föredrog ändå att vara vaken. Nu har jag fått veta vad de flesta av mina vänner gör för att klara att det blir kallt och ont om mat under vintern, tänkte Elly. Hon kom att tänka på ytterligare en vän, igelkotten Iris. Henne har jag inte sett på länge, tänkte hon vidare. Vad gör hon tro?

13 DECEMBER

När Elly druckit klart skuttade hon vidare hemåt för att ta sig en tupplur och äta något gott ur sitt skafferi. På väg hem till sitt träd mötte hon björnen Bruno, som långsamt promenerade genom skogen och mumsade på bär och nötter. ”Vad gör du för att klara vintern, Bruno?” frågade Elly. Bruno gäspade stort och sa: ”Jag äter så mycket jag kan just nu av bär, nötter och någon lax om jag får tag på en. För snart går jag i ide”, svarade han. Bruno förklarade att björnar går i dvala under vintern: ”Jag kommer att sova djupt i en grotta eller under ett skyddande träd, och då behöver jag inte äta under flera månader. Min kropp lever på det fett jag lagrar nu.” Elly tyckte att det lät som en spännande och skön idé att sova hela vintern, men hon föredrog ändå att vara vaken. Nu har jag fått veta vad de flesta av mina vänner gör för att klara att det blir kallt och ont om mat under vintern, tänkte Elly. Hon kom att tänka på ytterligare en vän, igelkotten Iris. Henne har jag inte sett på länge, tänkte hon vidare. Vad gör hon tro?

13 DECEMBER

När Elly druckit klart skuttade hon vidare hemåt för att ta sig en tupplur och äta något gott ur sitt skafferi. På väg hem till sitt träd mötte hon björnen Bruno, som långsamt promenerade genom skogen och mumsade på bär och nötter. ”Vad gör du för att klara vintern, Bruno?” frågade Elly. Bruno gäspade stort och sa: ”Jag äter så mycket jag kan just nu av bär, nötter och någon lax om jag får tag på en. För snart går jag i ide”, svarade han. Bruno förklarade att björnar går i dvala under vintern: ”Jag kommer att sova djupt i en grotta eller under ett skyddande träd, och då behöver jag inte äta under flera månader. Min kropp lever på det fett jag lagrar nu.” Elly tyckte att det lät som en spännande och skön idé att sova hela vintern, men hon föredrog ändå att vara vaken. Nu har jag fått veta vad de flesta av mina vänner gör för att klara att det blir kallt och ont om mat under vintern, tänkte Elly. Hon kom att tänka på ytterligare en vän, igelkotten Iris. Henne har jag inte sett på länge, tänkte hon vidare. Vad gör hon tro?

14 DECEMBER

Samma eftermiddag, när Elly sovit och ätit gott, tog hon en tur i skogen. På sin väg vidare mötte hon plötsligt Iris. ”Hej Iris! Jag tänkte på dig tidigare idag och här är du nu. Vad gör du?” undrade Elly. Iris igelkott höll på att bädda in sig i en hög med löv. ”Jag förbereder mig för att gå i dvala”, svarade Iris. Hon berättade: ”Jag samlar löv för att göra mitt bo varmt och mysigt. När kylan kommer ska jag sova hela vintern.” Iris förklarade att igelkottar gömmer sig under löv, buskar eller i håligheter där de kan hålla sig skyddade från rovdjur och kyla. De vaknar inte förrän våren kommer och marken blir varm igen. Elly tyckte det var fantastiskt hur många djur som gick i dvala, och hon undrade om hon också borde hitta en plats att gömma sig på. Hon hade börjat började känna en spänning i luften när hon såg att fler och fler djur gjorde sig redo för vintern.

14 DECEMBER

Samma eftermiddag, när Elly sovit och ätit gott, tog hon en tur i skogen. På sin väg vidare mötte hon plötsligt Iris. ”Hej Iris! Jag tänkte på dig tidigare idag och här är du nu. Vad gör du?” undrade Elly. Iris igelkott höll på att bädda in sig i en hög med löv. ”Jag förbereder mig för att gå i dvala”, svarade Iris. Hon berättade: ”Jag samlar löv för att göra mitt bo varmt och mysigt. När kylan kommer ska jag sova hela vintern.” Iris förklarade att igelkottar gömmer sig under löv, buskar eller i håligheter där de kan hålla sig skyddade från rovdjur och kyla. De vaknar inte förrän våren kommer och marken blir varm igen. Elly tyckte det var fantastiskt hur många djur som gick i dvala, och hon undrade om hon också borde hitta en plats att gömma sig på. Hon hade börjat började känna en spänning i luften när hon såg att fler och fler djur gjorde sig redo för vintern.

14 DECEMBER

Samma eftermiddag, när Elly sovit och ätit gott, tog hon en tur i skogen. På sin väg vidare mötte hon plötsligt Iris. ”Hej Iris! Jag tänkte på dig tidigare idag och här är du nu. Vad gör du?” undrade Elly. Iris igelkott höll på att bädda in sig i en hög med löv. ”Jag förbereder mig för att gå i dvala”, svarade Iris. Hon berättade: ”Jag samlar löv för att göra mitt bo varmt och mysigt. När kylan kommer ska jag sova hela vintern.” Iris förklarade att igelkottar gömmer sig under löv, buskar eller i håligheter där de kan hålla sig skyddade från rovdjur och kyla. De vaknar inte förrän våren kommer och marken blir varm igen. Elly tyckte det var fantastiskt hur många djur som gick i dvala, och hon undrade om hon också borde hitta en plats att gömma sig på. Hon hade börjat började känna en spänning i luften när hon såg att fler och fler djur gjorde sig redo för vintern.

14 DECEMBER

Samma eftermiddag, när Elly sovit och ätit gott, tog hon en tur i skogen. På sin väg vidare mötte hon plötsligt Iris. ”Hej Iris! Jag tänkte på dig tidigare idag och här är du nu. Vad gör du?” undrade Elly. Iris igelkott höll på att bädda in sig i en hög med löv. ”Jag förbereder mig för att gå i dvala”, svarade Iris. Hon berättade: ”Jag samlar löv för att göra mitt bo varmt och mysigt. När kylan kommer ska jag sova hela vintern.” Iris förklarade att igelkottar gömmer sig under löv, buskar eller i håligheter där de kan hålla sig skyddade från rovdjur och kyla. De vaknar inte förrän våren kommer och marken blir varm igen. Elly tyckte det var fantastiskt hur många djur som gick i dvala, och hon undrade om hon också borde hitta en plats att gömma sig på. Hon hade börjat började känna en spänning i luften när hon såg att fler och fler djur gjorde sig redo för vintern.

15 DECEMBER

Nästa dag mötte Elly rödräven Rolle som kom smygande genom skogen. ”Hej Rolle! Vad har du för dig?” frågade Elly nyfiket. Rolle tittade upp och svarade: ”Hej Elly, jag går här och letar efter något att äta.” ”Vad gillar du att äta och hur gör du för att klara vintern, Rolle?” undrade Elly. Rolle log och svarade ”Jag jagar året runt! På vintern letar jag efter smådjur som möss och fåglar som inte är tillräckligt snabba för att undvika mig.” ”Just det!” sa Elly. ”Mössen och fåglarna har ätit av växter och sedan äter du av dem. Det var väl det där som blev till en kedja av näring som finns i maten vi äter som vi pratade om igår?” fortsatte hon. ”Just precis, näringskedjan!” svarade Rolle. ”Vi djur behöver växter och varandra liksom för att leva”, fortsatte Elly. Elly sa hejdå till sin vän och hoppade vidare. Hon tänkte att det kanske var bäst att inte stanna för länge om Rolle var jättehungrig. Kanske kunde han vilja äta ekorre.

15 DECEMBER

Nästa dag mötte Elly rödräven Rolle som kom smygande genom skogen. ”Hej Rolle! Vad har du för dig?” frågade Elly nyfiket. Rolle tittade upp och svarade: ”Hej Elly, jag går här och letar efter något att äta.” ”Vad gillar du att äta och hur gör du för att klara vintern, Rolle?” undrade Elly. Rolle log och svarade ”Jag jagar året runt! På vintern letar jag efter smådjur som möss och fåglar som inte är tillräckligt snabba för att undvika mig.” ”Just det!” sa Elly. ”Mössen och fåglarna har ätit av växter och sedan äter du av dem. Det var väl det där som blev till en kedja av näring som finns i maten vi äter som vi pratade om igår?” fortsatte hon. ”Just precis, näringskedjan!” svarade Rolle. ”Vi djur behöver växter och varandra liksom för att leva”, fortsatte Elly. Elly sa hejdå till sin vän och hoppade vidare. Hon tänkte att det kanske var bäst att inte stanna för länge om Rolle var jättehungrig. Kanske kunde han vilja äta ekorre.

15 DECEMBER

Nästa dag mötte Elly rödräven Rolle som kom smygande genom skogen. ”Hej Rolle! Vad har du för dig?” frågade Elly nyfiket. Rolle tittade upp och svarade: ”Hej Elly, jag går här och letar efter något att äta.” ”Vad gillar du att äta och hur gör du för att klara vintern, Rolle?” undrade Elly. Rolle log och svarade ”Jag jagar året runt! På vintern letar jag efter smådjur som möss och fåglar som inte är tillräckligt snabba för att undvika mig.” ”Just det!” sa Elly. ”Mössen och fåglarna har ätit av växter och sedan äter du av dem. Det var väl det där som blev till en kedja av näring som finns i maten vi äter som vi pratade om igår?” fortsatte hon. ”Just precis, näringskedjan!” svarade Rolle. ”Vi djur behöver växter och varandra liksom för att leva”, fortsatte Elly. Elly sa hejdå till sin vän och hoppade vidare. Hon tänkte att det kanske var bäst att inte stanna för länge om Rolle var jättehungrig. Kanske kunde han vilja äta ekorre.

15 DECEMBER

Nästa dag mötte Elly rödräven Rolle som kom smygande genom skogen. ”Hej Rolle! Vad har du för dig?” frågade Elly nyfiket. Rolle tittade upp och svarade: ”Hej Elly, jag går här och letar efter något att äta.” ”Vad gillar du att äta och hur gör du för att klara vintern, Rolle?” undrade Elly. Rolle log och svarade ”Jag jagar året runt! På vintern letar jag efter smådjur som möss och fåglar som inte är tillräckligt snabba för att undvika mig.” ”Just det!” sa Elly. ”Mössen och fåglarna har ätit av växter och sedan äter du av dem. Det var väl det där som blev till en kedja av näring som finns i maten vi äter som vi pratade om igår?” fortsatte hon. ”Just precis, näringskedjan!” svarade Rolle. ”Vi djur behöver växter och varandra liksom för att leva”, fortsatte Elly. Elly sa hejdå till sin vän och hoppade vidare. Hon tänkte att det kanske var bäst att inte stanna för länge om Rolle var jättehungrig. Kanske kunde han vilja äta ekorre.

16 DECEMBER

Det var eftermiddag och det hade blivit kyligt när Elly glatt skuttade runt i skogen. Plötsligt upptäckte hon en flock sidensvansar som satt i en rönn och åt bär. ”Hej på er! Smakar bären gott?” frågade Elly nyfiket. ”Vi älskar bär”, kvittrade en av fåglarna. ”Nu under hösten äter vi så mycket vi kan för att orka flytta söderut. Vintern här blir för kall för oss”, fortsatte en av de andra sidensvansarna. Elly blev förvånad. ”Flyttar ni bort?” undrade hon. ”Ja, när vintern kommer och det inte längre finns mat här flyger vi till varmare länder där vi kan hitta frukt och insekter. När våren sedan kommer igen, då återvänder vi”, berättade en sidensvans som tittade fram bakom en stor klase rönnbär. ”Så spännande att få resa!” ropade Elly. Hon vinkade adjö till fåglarna och undrade hur det skulle vara att kunna flyga över hela världen. Vilket äventyr, tänkte hon.

16 DECEMBER

Det var eftermiddag och det hade blivit kyligt när Elly glatt skuttade runt i skogen. Plötsligt upptäckte hon en flock sidensvansar som satt i en rönn och åt bär. ”Hej på er! Smakar bären gott?” frågade Elly nyfiket. ”Vi älskar bär”, kvittrade en av fåglarna. ”Nu under hösten äter vi så mycket vi kan för att orka flytta söderut. Vintern här blir för kall för oss”, fortsatte en av de andra sidensvansarna. Elly blev förvånad. ”Flyttar ni bort?” undrade hon. ”Ja, när vintern kommer och det inte längre finns mat här flyger vi till varmare länder där vi kan hitta frukt och insekter. När våren sedan kommer igen, då återvänder vi”, berättade en sidensvans som tittade fram bakom en stor klase rönnbär. ”Så spännande att få resa!” ropade Elly. Hon vinkade adjö till fåglarna och undrade hur det skulle vara att kunna flyga över hela världen. Vilket äventyr, tänkte hon.

16 DECEMBER

Det var eftermiddag och det hade blivit kyligt när Elly glatt skuttade runt i skogen. Plötsligt upptäckte hon en flock sidensvansar som satt i en rönn och åt bär. ”Hej på er! Smakar bären gott?” frågade Elly nyfiket. ”Vi älskar bär”, kvittrade en av fåglarna. ”Nu under hösten äter vi så mycket vi kan för att orka flytta söderut. Vintern här blir för kall för oss”, fortsatte en av de andra sidensvansarna. Elly blev förvånad. ”Flyttar ni bort?” undrade hon. ”Ja, när vintern kommer och det inte längre finns mat här flyger vi till varmare länder där vi kan hitta frukt och insekter. När våren sedan kommer igen, då återvänder vi”, berättade en sidensvans som tittade fram bakom en stor klase rönnbär. ”Så spännande att få resa!” ropade Elly. Hon vinkade adjö till fåglarna och undrade hur det skulle vara att kunna flyga över hela världen. Vilket äventyr, tänkte hon.

16 DECEMBER

Det var eftermiddag och det hade blivit kyligt när Elly glatt skuttade runt i skogen. Plötsligt upptäckte hon en flock sidensvansar som satt i en rönn och åt bär. ”Hej på er! Smakar bären gott?” frågade Elly nyfiket. ”Vi älskar bär”, kvittrade en av fåglarna. ”Nu under hösten äter vi så mycket vi kan för att orka flytta söderut. Vintern här blir för kall för oss”, fortsatte en av de andra sidensvansarna. Elly blev förvånad. ”Flyttar ni bort?” undrade hon. ”Ja, när vintern kommer och det inte längre finns mat här flyger vi till varmare länder där vi kan hitta frukt och insekter. När våren sedan kommer igen, då återvänder vi”, berättade en sidensvans som tittade fram bakom en stor klase rönnbär. ”Så spännande att få resa!” ropade Elly. Hon vinkade adjö till fåglarna och undrade hur det skulle vara att kunna flyga över hela världen. Vilket äventyr, tänkte hon.

17 DECEMBER

Sidensvansarna hade inspirerat Elly att utforska världen lite mera. Hon svingade sig från gren till gren högt upp i trädtopparna där hon kunde spana ner mot marken. Nästan som att flyga som en sidensvans. ”Tjoho!” ropade Elly. Plötsligt halkade hon på en våt gren och föll pladask på marken mitt framför nosen på vargen Victor. ”Hoppsan!” ropade den förvånade Victor. ”Serveras det snacks här? ” frågade han. ”Vad menar du? Du skulle väl inte äta mig som snacks?” frågade Elly lite förskräckt. ”Om det vore ont om mat skulle till och med en liten ekorre som du slinka ner”, svarade Victor. ”Idag har du tur. Jag är proppmätt så du slipper undan”, fortsatte han. ”Jag tycker att det är taskigt att äta ekorre”, sa Elly och backade. ”Det är inte för att vara taskig som jag äter andra djur. Det är för att vargar också måste äta, och vi äter kött”, svarade Victor. ”Ok, men sover ni vargar när det är vinter?” undrade Elly.

17 DECEMBER

Sidensvansarna hade inspirerat Elly att utforska världen lite mera. Hon svingade sig från gren till gren högt upp i trädtopparna där hon kunde spana ner mot marken. Nästan som att flyga som en sidensvans. ”Tjoho!” ropade Elly. Plötsligt halkade hon på en våt gren och föll pladask på marken mitt framför nosen på vargen Victor. ”Hoppsan!” ropade den förvånade Victor. ”Serveras det snacks här? ” frågade han. ”Vad menar du? Du skulle väl inte äta mig som snacks?” frågade Elly lite förskräckt. ”Om det vore ont om mat skulle till och med en liten ekorre som du slinka ner”, svarade Victor. ”Idag har du tur. Jag är proppmätt så du slipper undan”, fortsatte han. ”Jag tycker att det är taskigt att äta ekorre”, sa Elly och backade. ”Det är inte för att vara taskig som jag äter andra djur. Det är för att vargar också måste äta, och vi äter kött”, svarade Victor. ”Ok, men sover ni vargar när det är vinter?” undrade Elly.

17 DECEMBER

Sidensvansarna hade inspirerat Elly att utforska världen lite mera. Hon svingade sig från gren till gren högt upp i trädtopparna där hon kunde spana ner mot marken. Nästan som att flyga som en sidensvans. ”Tjoho!” ropade Elly. Plötsligt halkade hon på en våt gren och föll pladask på marken mitt framför nosen på vargen Victor. ”Hoppsan!” ropade den förvånade Victor. ”Serveras det snacks här? ” frågade han. ”Vad menar du? Du skulle väl inte äta mig som snacks?” frågade Elly lite förskräckt. ”Om det vore ont om mat skulle till och med en liten ekorre som du slinka ner”, svarade Victor. ”Idag har du tur. Jag är proppmätt så du slipper undan”, fortsatte han. ”Jag tycker att det är taskigt att äta ekorre”, sa Elly och backade. ”Det är inte för att vara taskig som jag äter andra djur. Det är för att vargar också måste äta, och vi äter kött”, svarade Victor. ”Ok, men sover ni vargar när det är vinter?” undrade Elly.

17 DECEMBER

Sidensvansarna hade inspirerat Elly att utforska världen lite mera. Hon svingade sig från gren till gren högt upp i trädtopparna där hon kunde spana ner mot marken. Nästan som att flyga som en sidensvans. ”Tjoho!” ropade Elly. Plötsligt halkade hon på en våt gren och föll pladask på marken mitt framför nosen på vargen Victor. ”Hoppsan!” ropade den förvånade Victor. ”Serveras det snacks här? ” frågade han. ”Vad menar du? Du skulle väl inte äta mig som snacks?” frågade Elly lite förskräckt. ”Om det vore ont om mat skulle till och med en liten ekorre som du slinka ner”, svarade Victor. ”Idag har du tur. Jag är proppmätt så du slipper undan”, fortsatte han. ”Jag tycker att det är taskigt att äta ekorre”, sa Elly och backade. ”Det är inte för att vara taskig som jag äter andra djur. Det är för att vargar också måste äta, och vi äter kött”, svarade Victor. ”Ok, men sover ni vargar när det är vinter?” undrade Elly.

18 DECEMBER

Victor log lite och svarade: ”Nej, vi får tjockare päls så att vi klarar att det blir kallare, men vi är vakna och måste leta mat hela vintern. Som du ungefär.” Elly som blivit lite försiktig nu bestämde sig för att ta adjö av Victor och leta sig hemåt. Hon var lite vilse också. ”Hm, var har jag hamnat?” sa hon för sig själv. ”Du är vid stora dammen!” hördes en klingande stämma svara. Det var bävern Betty som stack ut sin nos ur sin hydda. ”Om jag inte känt igen dig skulle jag nämnt allemansrätten för dig, för du trampar på min privata tomt”, skojade Betty. ”Va, vad sa du nu?” undrade Elly. ”Har du inte hört talas om allemansrätten? Den berättar för oss om vad vi får göra i naturen och vad vi inte ska göra”, berättade Betty. Hon fortsatte: ”Vi ska ju alla vara rädda om naturen och då behöver vi tänka på saker för att det ska bli bra för alla.” ”Det var nytt för mig!” svarade Elly och svalde en stor gäspning. ”Måste vila nu”, sa hon sedan. Hon vinkade hejdå till Betty och skuttade hemåt. ”Hej då! Skutta försiktigt!” ropade Betty när Elly försvann bort i skogen i skymningen.

18 DECEMBER

Victor log lite och svarade: ”Nej, vi får tjockare päls så att vi klarar att det blir kallare, men vi är vakna och måste leta mat hela vintern. Som du ungefär.” Elly som blivit lite försiktig nu bestämde sig för att ta adjö av Victor och leta sig hemåt. Hon var lite vilse också. ”Hm, var har jag hamnat?” sa hon för sig själv. ”Du är vid stora dammen!” hördes en klingande stämma svara. Det var bävern Betty som stack ut sin nos ur sin hydda. ”Om jag inte känt igen dig skulle jag nämnt allemansrätten för dig, för du trampar på min privata tomt”, skojade Betty. ”Va, vad sa du nu?” undrade Elly. ”Har du inte hört talas om allemansrätten? Den berättar för oss om vad vi får göra i naturen och vad vi inte ska göra”, berättade Betty. Hon fortsatte: ”Vi ska ju alla vara rädda om naturen och då behöver vi tänka på saker för att det ska bli bra för alla.” ”Det var nytt för mig!” svarade Elly och svalde en stor gäspning. ”Måste vila nu”, sa hon sedan. Hon vinkade hejdå till Betty och skuttade hemåt. ”Hej då! Skutta försiktigt!” ropade Betty när Elly försvann bort i skogen i skymningen.

18 DECEMBER

Victor log lite och svarade: ”Nej, vi får tjockare päls så att vi klarar att det blir kallare, men vi är vakna och måste leta mat hela vintern. Som du ungefär.” Elly som blivit lite försiktig nu bestämde sig för att ta adjö av Victor och leta sig hemåt. Hon var lite vilse också. ”Hm, var har jag hamnat?” sa hon för sig själv. ”Du är vid stora dammen!” hördes en klingande stämma svara. Det var bävern Betty som stack ut sin nos ur sin hydda. ”Om jag inte känt igen dig skulle jag nämnt allemansrätten för dig, för du trampar på min privata tomt”, skojade Betty. ”Va, vad sa du nu?” undrade Elly. ”Har du inte hört talas om allemansrätten? Den berättar för oss om vad vi får göra i naturen och vad vi inte ska göra”, berättade Betty. Hon fortsatte: ”Vi ska ju alla vara rädda om naturen och då behöver vi tänka på saker för att det ska bli bra för alla.” ”Det var nytt för mig!” svarade Elly och svalde en stor gäspning. ”Måste vila nu”, sa hon sedan. Hon vinkade hejdå till Betty och skuttade hemåt. ”Hej då! Skutta försiktigt!” ropade Betty när Elly försvann bort i skogen i skymningen.

18 DECEMBER

Victor log lite och svarade: ”Nej, vi får tjockare päls så att vi klarar att det blir kallare, men vi är vakna och måste leta mat hela vintern. Som du ungefär.” Elly som blivit lite försiktig nu bestämde sig för att ta adjö av Victor och leta sig hemåt. Hon var lite vilse också. ”Hm, var har jag hamnat?” sa hon för sig själv. ”Du är vid stora dammen!” hördes en klingande stämma svara. Det var bävern Betty som stack ut sin nos ur sin hydda. ”Om jag inte känt igen dig skulle jag nämnt allemansrätten för dig, för du trampar på min privata tomt”, skojade Betty. ”Va, vad sa du nu?” undrade Elly. ”Har du inte hört talas om allemansrätten? Den berättar för oss om vad vi får göra i naturen och vad vi inte ska göra”, berättade Betty. Hon fortsatte: ”Vi ska ju alla vara rädda om naturen och då behöver vi tänka på saker för att det ska bli bra för alla.” ”Det var nytt för mig!” svarade Elly och svalde en stor gäspning. ”Måste vila nu”, sa hon sedan. Hon vinkade hejdå till Betty och skuttade hemåt. ”Hej då! Skutta försiktigt!” ropade Betty när Elly försvann bort i skogen i skymningen.

19 DECEMBER

Elly vaknade i sitt bo mitt i natten av ett högt mystiskt ljud. När hon morgnat sig förstod hon vad det var som lät. Det var ju Victor och de andra vargarna som ylade. Det låter spännande, tänkte Elly och somnade om. När hon vaknade nästa gång lyste några solstrålar in i hennes bo. Hon satte sig upp och ropade: ”Alla mans rätt! Var det så det hette? Vad hade bävern pratat om?” Det är dags att prata med kattugglan Karla igen, tänkte hon. Sagt och gjort. Hon skuttade i väg till den stora tallen. På vägen snappade hon upp några frukostekollon. ”God morgon Karla!” ropade hon när hon fick syn på ugglan högt uppe på en gren. ”Hoho! God morgon!” svarade Karla. ”Du, jag fick höra om något igår av Betty bäver. Hon sa alla mans rätt eller något sådant. Vet du vad det är?” frågade Elly. ”Allemansrätten, menar du!” ropade Karla. ”Den är jättebra, och tack vare den får vi lov att gå promenader nästan var vi vill i naturen. Om vi känner till allemansrätten så vet vi vad som är bra att göra i naturen, men också sådant som kan vara skadligt, störande eller farligt”, fortsatte Karla.

19 DECEMBER

Elly vaknade i sitt bo mitt i natten av ett högt mystiskt ljud. När hon morgnat sig förstod hon vad det var som lät. Det var ju Victor och de andra vargarna som ylade. Det låter spännande, tänkte Elly och somnade om. När hon vaknade nästa gång lyste några solstrålar in i hennes bo. Hon satte sig upp och ropade: ”Alla mans rätt! Var det så det hette? Vad hade bävern pratat om?” Det är dags att prata med kattugglan Karla igen, tänkte hon. Sagt och gjort. Hon skuttade i väg till den stora tallen. På vägen snappade hon upp några frukostekollon. ”God morgon Karla!” ropade hon när hon fick syn på ugglan högt uppe på en gren. ”Hoho! God morgon!” svarade Karla. ”Du, jag fick höra om något igår av Betty bäver. Hon sa alla mans rätt eller något sådant. Vet du vad det är?” frågade Elly. ”Allemansrätten, menar du!” ropade Karla. ”Den är jättebra, och tack vare den får vi lov att gå promenader nästan var vi vill i naturen. Om vi känner till allemansrätten så vet vi vad som är bra att göra i naturen, men också sådant som kan vara skadligt, störande eller farligt”, fortsatte Karla.

19 DECEMBER

Elly vaknade i sitt bo mitt i natten av ett högt mystiskt ljud. När hon morgnat sig förstod hon vad det var som lät. Det var ju Victor och de andra vargarna som ylade. Det låter spännande, tänkte Elly och somnade om. När hon vaknade nästa gång lyste några solstrålar in i hennes bo. Hon satte sig upp och ropade: ”Alla mans rätt! Var det så det hette? Vad hade bävern pratat om?” Det är dags att prata med kattugglan Karla igen, tänkte hon. Sagt och gjort. Hon skuttade i väg till den stora tallen. På vägen snappade hon upp några frukostekollon. ”God morgon Karla!” ropade hon när hon fick syn på ugglan högt uppe på en gren. ”Hoho! God morgon!” svarade Karla. ”Du, jag fick höra om något igår av Betty bäver. Hon sa alla mans rätt eller något sådant. Vet du vad det är?” frågade Elly. ”Allemansrätten, menar du!” ropade Karla. ”Den är jättebra, och tack vare den får vi lov att gå promenader nästan var vi vill i naturen. Om vi känner till allemansrätten så vet vi vad som är bra att göra i naturen, men också sådant som kan vara skadligt, störande eller farligt”, fortsatte Karla.

20 DECEMBER

Elly satt och lyssnade på Karla när hon berättade vidare om allemansrätten: ”Vi får lov att plocka bär och svamp i skogen men inte på någons tomt. Vi får också övernatta i tält en natt nästan var vi vill, och tända en brasa om vi följer vad allemansrätten säger. Det kan bli riktigt kul äventyr i skogen om vi vet vad vi behöver tänka på”, sa den kloka kattugglan.” ”Så spännande! Jag tror att jag vill ordna till en fest och bjuda in alla våra vänner. Vi kan tända en brasa som vi kan värma oss vid nu när det är lite kyligare”, sa Elly och skuttade hemåt. Solen hade gått ner och luften kändes riktigt kall och frisk. Det ångade ur näsa och mun när Elly andades ut där hon svingade sig från trädtopp till trädtopp. Hon tänkte på koldioxid när hon såg de små molnen som kom ut ur näsa och mun, men snart hade hon annat i tankarna. Det skulle bli fest och hon bestämde sig för att gläntan var den perfekta platsen.

20 DECEMBER

Elly satt och lyssnade på Karla när hon berättade vidare om allemansrätten: ”Vi får lov att plocka bär och svamp i skogen men inte på någons tomt. Vi får också övernatta i tält en natt nästan var vi vill, och tända en brasa om vi följer vad allemansrätten säger. Det kan bli riktigt kul äventyr i skogen om vi vet vad vi behöver tänka på”, sa den kloka kattugglan.” ”Så spännande! Jag tror att jag vill ordna till en fest och bjuda in alla våra vänner. Vi kan tända en brasa som vi kan värma oss vid nu när det är lite kyligare”, sa Elly och skuttade hemåt. Solen hade gått ner och luften kändes riktigt kall och frisk. Det ångade ur näsa och mun när Elly andades ut där hon svingade sig från trädtopp till trädtopp. Hon tänkte på koldioxid när hon såg de små molnen som kom ut ur näsa och mun, men snart hade hon annat i tankarna. Det skulle bli fest och hon bestämde sig för att gläntan var den perfekta platsen.

20 DECEMBER

Elly satt och lyssnade på Karla när hon berättade vidare om allemansrätten: ”Vi får lov att plocka bär och svamp i skogen men inte på någons tomt. Vi får också övernatta i tält en natt nästan var vi vill, och tända en brasa om vi följer vad allemansrätten säger. Det kan bli riktigt kul äventyr i skogen om vi vet vad vi behöver tänka på”, sa den kloka kattugglan.” ”Så spännande! Jag tror att jag vill ordna till en fest och bjuda in alla våra vänner. Vi kan tända en brasa som vi kan värma oss vid nu när det är lite kyligare”, sa Elly och skuttade hemåt. Solen hade gått ner och luften kändes riktigt kall och frisk. Det ångade ur näsa och mun när Elly andades ut där hon svingade sig från trädtopp till trädtopp. Hon tänkte på koldioxid när hon såg de små molnen som kom ut ur näsa och mun, men snart hade hon annat i tankarna. Det skulle bli fest och hon bestämde sig för att gläntan var den perfekta platsen.

20 DECEMBER

Elly satt och lyssnade på Karla när hon berättade vidare om allemansrätten: ”Vi får lov att plocka bär och svamp i skogen men inte på någons tomt. Vi får också övernatta i tält en natt nästan var vi vill, och tända en brasa om vi följer vad allemansrätten säger. Det kan bli riktigt kul äventyr i skogen om vi vet vad vi behöver tänka på”, sa den kloka kattugglan.” ”Så spännande! Jag tror att jag vill ordna till en fest och bjuda in alla våra vänner. Vi kan tända en brasa som vi kan värma oss vid nu när det är lite kyligare”, sa Elly och skuttade hemåt. Solen hade gått ner och luften kändes riktigt kall och frisk. Det ångade ur näsa och mun när Elly andades ut där hon svingade sig från trädtopp till trädtopp. Hon tänkte på koldioxid när hon såg de små molnen som kom ut ur näsa och mun, men snart hade hon annat i tankarna. Det skulle bli fest och hon bestämde sig för att gläntan var den perfekta platsen.

21 DECEMBER

När Elly vaknade nästa morgon var något annorlunda. Allt var alldeles tyst och stilla. Hon kunde inte komma på vad det var. Det pirrade i hela kroppen och när hon kikade ut mellan några kvistar i det varma boet förstod hon. ”Wooow!” utropade hon för sig själv. Marken var täckt av snö och solen lyste på den fluffiga och gnistrade snön som om det låg små diamanter ovanpå. Elly skuttade upp ur sin säng och hoppade ut. Idag tänkte hon bjuda till fest i skogen. Så fint det kan bli med all snö, tänkte Elly. Hon sträckte på sig, letade upp några hasselnötter till frukost och gav sig sedan ut i snön. Hon smakade på en tass full med snö och det isade när den smälte till vatten i munnen. Nedanför den gamla eken såg Elly några konstiga märken i snön. De ledde bort en bit i skogen och hon följde efter i snön som var ganska djup. Hon fick skutta fram och då yrde snön som ett vitt pulver runt henne. Strax krockade hon nästan med Sixten, hennes käre vän skogsharen.

21 DECEMBER

När Elly vaknade nästa morgon var något annorlunda. Allt var alldeles tyst och stilla. Hon kunde inte komma på vad det var. Det pirrade i hela kroppen och när hon kikade ut mellan några kvistar i det varma boet förstod hon. ”Wooow!” utropade hon för sig själv. Marken var täckt av snö och solen lyste på den fluffiga och gnistrade snön som om det låg små diamanter ovanpå. Elly skuttade upp ur sin säng och hoppade ut. Idag tänkte hon bjuda till fest i skogen. Så fint det kan bli med all snö, tänkte Elly. Hon sträckte på sig, letade upp några hasselnötter till frukost och gav sig sedan ut i snön. Hon smakade på en tass full med snö och det isade när den smälte till vatten i munnen. Nedanför den gamla eken såg Elly några konstiga märken i snön. De ledde bort en bit i skogen och hon följde efter i snön som var ganska djup. Hon fick skutta fram och då yrde snön som ett vitt pulver runt henne. Strax krockade hon nästan med Sixten, hennes käre vän skogsharen.

21 DECEMBER

När Elly vaknade nästa morgon var något annorlunda. Allt var alldeles tyst och stilla. Hon kunde inte komma på vad det var. Det pirrade i hela kroppen och när hon kikade ut mellan några kvistar i det varma boet förstod hon. ”Wooow!” utropade hon för sig själv. Marken var täckt av snö och solen lyste på den fluffiga och gnistrade snön som om det låg små diamanter ovanpå. Elly skuttade upp ur sin säng och hoppade ut. Idag tänkte hon bjuda till fest i skogen. Så fint det kan bli med all snö, tänkte Elly. Hon sträckte på sig, letade upp några hasselnötter till frukost och gav sig sedan ut i snön. Hon smakade på en tass full med snö och det isade när den smälte till vatten i munnen. Nedanför den gamla eken såg Elly några konstiga märken i snön. De ledde bort en bit i skogen och hon följde efter i snön som var ganska djup. Hon fick skutta fram och då yrde snön som ett vitt pulver runt henne. Strax krockade hon nästan med Sixten, hennes käre vän skogsharen.

21 DECEMBER

När Elly vaknade nästa morgon var något annorlunda. Allt var alldeles tyst och stilla. Hon kunde inte komma på vad det var. Det pirrade i hela kroppen och när hon kikade ut mellan några kvistar i det varma boet förstod hon. ”Wooow!” utropade hon för sig själv. Marken var täckt av snö och solen lyste på den fluffiga och gnistrade snön som om det låg små diamanter ovanpå. Elly skuttade upp ur sin säng och hoppade ut. Idag tänkte hon bjuda till fest i skogen. Så fint det kan bli med all snö, tänkte Elly. Hon sträckte på sig, letade upp några hasselnötter till frukost och gav sig sedan ut i snön. Hon smakade på en tass full med snö och det isade när den smälte till vatten i munnen. Nedanför den gamla eken såg Elly några konstiga märken i snön. De ledde bort en bit i skogen och hon följde efter i snön som var ganska djup. Hon fick skutta fram och då yrde snön som ett vitt pulver runt henne. Strax krockade hon nästan med Sixten, hennes käre vän skogsharen.

22 DECEMBER

”God morgon, se dig för när du kommer farande!” sa Sixten och skrattade. ”Hej Sixten, så bra att jag mötte dig! Det måste ha varit dina spår jag följde i snön. Vill du hjälpa mig med en sak?” undrade Elly. ”Självklart, vad då?” frågade Sixten. ”Jo, jag tänkte bjuda alla djuren i skogen på fest i gläntan i morgon. Det vore så snällt om du vill hjälpa mig med alla inbjudningar. Djuren bor ju lite varstans i skogen och jag kanske inte hinner hitta alla själv idag”, svarade Elly. ”Tänk på att några av våra vänner har gått och lagt sig för vintern nu när det blivit kallt och snön har kommit”, hördes en röst från trädet ovanför. Det var den större hackspetten Harry. ”Hi, hi! Jag tjuvlyssnade på er. Jag kan också hjälpa till att bjuda alla”, fortsatte Harry. De tre vännerna tog varsin del av skogen och bjöd in alla de mötte till festen, som skulle bli ett knytkalas där alla tog med lite mat ur sina förråd.

22 DECEMBER

”God morgon, se dig för när du kommer farande!” sa Sixten och skrattade. ”Hej Sixten, så bra att jag mötte dig! Det måste ha varit dina spår jag följde i snön. Vill du hjälpa mig med en sak?” undrade Elly. ”Självklart, vad då?” frågade Sixten. ”Jo, jag tänkte bjuda alla djuren i skogen på fest i gläntan i morgon. Det vore så snällt om du vill hjälpa mig med alla inbjudningar. Djuren bor ju lite varstans i skogen och jag kanske inte hinner hitta alla själv idag”, svarade Elly. ”Tänk på att några av våra vänner har gått och lagt sig för vintern nu när det blivit kallt och snön har kommit”, hördes en röst från trädet ovanför. Det var den större hackspetten Harry. ”Hi, hi! Jag tjuvlyssnade på er. Jag kan också hjälpa till att bjuda alla”, fortsatte Harry. De tre vännerna tog varsin del av skogen och bjöd in alla de mötte till festen, som skulle bli ett knytkalas där alla tog med lite mat ur sina förråd.

22 DECEMBER

”God morgon, se dig för när du kommer farande!” sa Sixten och skrattade. ”Hej Sixten, så bra att jag mötte dig! Det måste ha varit dina spår jag följde i snön. Vill du hjälpa mig med en sak?” undrade Elly. ”Självklart, vad då?” frågade Sixten. ”Jo, jag tänkte bjuda alla djuren i skogen på fest i gläntan i morgon. Det vore så snällt om du vill hjälpa mig med alla inbjudningar. Djuren bor ju lite varstans i skogen och jag kanske inte hinner hitta alla själv idag”, svarade Elly. ”Tänk på att några av våra vänner har gått och lagt sig för vintern nu när det blivit kallt och snön har kommit”, hördes en röst från trädet ovanför. Det var den större hackspetten Harry. ”Hi, hi! Jag tjuvlyssnade på er. Jag kan också hjälpa till att bjuda alla”, fortsatte Harry. De tre vännerna tog varsin del av skogen och bjöd in alla de mötte till festen, som skulle bli ett knytkalas där alla tog med lite mat ur sina förråd.

22 DECEMBER

”God morgon, se dig för när du kommer farande!” sa Sixten och skrattade. ”Hej Sixten, så bra att jag mötte dig! Det måste ha varit dina spår jag följde i snön. Vill du hjälpa mig med en sak?” undrade Elly. ”Självklart, vad då?” frågade Sixten. ”Jo, jag tänkte bjuda alla djuren i skogen på fest i gläntan i morgon. Det vore så snällt om du vill hjälpa mig med alla inbjudningar. Djuren bor ju lite varstans i skogen och jag kanske inte hinner hitta alla själv idag”, svarade Elly. ”Tänk på att några av våra vänner har gått och lagt sig för vintern nu när det blivit kallt och snön har kommit”, hördes en röst från trädet ovanför. Det var den större hackspetten Harry. ”Hi, hi! Jag tjuvlyssnade på er. Jag kan också hjälpa till att bjuda alla”, fortsatte Harry. De tre vännerna tog varsin del av skogen och bjöd in alla de mötte till festen, som skulle bli ett knytkalas där alla tog med lite mat ur sina förråd.

23 DECEMBER

Dagen före festen samlades alla djur som inte gått i ide eller vinterdvala i gläntan. Alla hade tagit med sig mat, men också några grenar, kvistar och torrt gräs som de kunnat avvara från sina bon. Rödräven Rolle hade med sig två stenar. Medan de samlades la de allt sitt torra material i eldstaden – en avgränsad ring gjord av stora stenar. Rolle slog ihop sina stenar mot varandra så att det slog gnistor, och snart började lite gräs som träffats av dem att brinna. Att få i gång en brasa denna kyliga vinterdag höjde feststämningen och alla samlades och ställde fram sin egen picknickkorg full av godsaker runt den värmande elden. Det blev en fest med sång och skratt. Djuren mindes hösten då de fått lära sig om allt spännande som klorofyll, fotosyntes, näringskedja, allemansrätt och allt annat de pratat om vid sina möten

23 DECEMBER

Dagen före festen samlades alla djur som inte gått i ide eller vinterdvala i gläntan. Alla hade tagit med sig mat, men också några grenar, kvistar och torrt gräs som de kunnat avvara från sina bon. Rödräven Rolle hade med sig två stenar. Medan de samlades la de allt sitt torra material i eldstaden – en avgränsad ring gjord av stora stenar. Rolle slog ihop sina stenar mot varandra så att det slog gnistor, och snart började lite gräs som träffats av dem att brinna. Att få i gång en brasa denna kyliga vinterdag höjde feststämningen och alla samlades och ställde fram sin egen picknickkorg full av godsaker runt den värmande elden. Det blev en fest med sång och skratt. Djuren mindes hösten då de fått lära sig om allt spännande som klorofyll, fotosyntes, näringskedja, allemansrätt och allt annat de pratat om vid sina möten

23 DECEMBER

Dagen före festen samlades alla djur som inte gått i ide eller vinterdvala i gläntan. Alla hade tagit med sig mat, men också några grenar, kvistar och torrt gräs som de kunnat avvara från sina bon. Rödräven Rolle hade med sig två stenar. Medan de samlades la de allt sitt torra material i eldstaden – en avgränsad ring gjord av stora stenar. Rolle slog ihop sina stenar mot varandra så att det slog gnistor, och snart började lite gräs som träffats av dem att brinna. Att få i gång en brasa denna kyliga vinterdag höjde feststämningen och alla samlades och ställde fram sin egen picknickkorg full av godsaker runt den värmande elden. Det blev en fest med sång och skratt. Djuren mindes hösten då de fått lära sig om allt spännande som klorofyll, fotosyntes, näringskedja, allemansrätt och allt annat de pratat om vid sina möten

23 DECEMBER

Dagen före festen samlades alla djur som inte gått i ide eller vinterdvala i gläntan. Alla hade tagit med sig mat, men också några grenar, kvistar och torrt gräs som de kunnat avvara från sina bon. Rödräven Rolle hade med sig två stenar. Medan de samlades la de allt sitt torra material i eldstaden – en avgränsad ring gjord av stora stenar. Rolle slog ihop sina stenar mot varandra så att det slog gnistor, och snart började lite gräs som träffats av dem att brinna. Att få i gång en brasa denna kyliga vinterdag höjde feststämningen och alla samlades och ställde fram sin egen picknickkorg full av godsaker runt den värmande elden. Det blev en fest med sång och skratt. Djuren mindes hösten då de fått lära sig om allt spännande som klorofyll, fotosyntes, näringskedja, allemansrätt och allt annat de pratat om vid sina möten

24 DECEMBER

Festdagen närmade sig sitt slut. Maten var uppäten och det hade börjat skymma. Av brasan återstod bara några glödande kolbitar. Alla var mätta, trötta och nöjda. Vargen Victor påpekade att de behövde släcka elden innan de lämnade. ”Precis! Du kan din allemansrätt du!” hoade kattugglan Karla. ”Enligt allemansrätten behöver vi se till att vi släcker så att det inte börjar brinna i vår skog”, fortsatte Karla. Alla hjälptes åt att samla snö och lägga över glöden som snart slocknande. Innan de trötta och nöjda djuren skiljdes åt bestämde de sig för att ha en ny fest till våren. Vännerna Iris igelkott, Bruno brunbjörn och Greta grävling som alla redan sov sin vintersömn hade varit saknade denna dag. ”Till våren kan alla vara med!” ropade Elly när djuren skiljdes åt i skymningen.

24 DECEMBER

Festdagen närmade sig sitt slut. Maten var uppäten och det hade börjat skymma. Av brasan återstod bara några glödande kolbitar. Alla var mätta, trötta och nöjda. Vargen Victor påpekade att de behövde släcka elden innan de lämnade. ”Precis! Du kan din allemansrätt du!” hoade kattugglan Karla. ”Enligt allemansrätten behöver vi se till att vi släcker så att det inte börjar brinna i vår skog”, fortsatte Karla. Alla hjälptes åt att samla snö och lägga över glöden som snart slocknande. Innan de trötta och nöjda djuren skiljdes åt bestämde de sig för att ha en ny fest till våren. Vännerna Iris igelkott, Bruno brunbjörn och Greta grävling som alla redan sov sin vintersömn hade varit saknade denna dag. ”Till våren kan alla vara med!” ropade Elly när djuren skiljdes åt i skymningen.

24 DECEMBER

Festdagen närmade sig sitt slut. Maten var uppäten och det hade börjat skymma. Av brasan återstod bara några glödande kolbitar. Alla var mätta, trötta och nöjda. Vargen Victor påpekade att de behövde släcka elden innan de lämnade. ”Precis! Du kan din allemansrätt du!” hoade kattugglan Karla. ”Enligt allemansrätten behöver vi se till att vi släcker så att det inte börjar brinna i vår skog”, fortsatte Karla. Alla hjälptes åt att samla snö och lägga över glöden som snart slocknande. Innan de trötta och nöjda djuren skiljdes åt bestämde de sig för att ha en ny fest till våren. Vännerna Iris igelkott, Bruno brunbjörn och Greta grävling som alla redan sov sin vintersömn hade varit saknade denna dag. ”Till våren kan alla vara med!” ropade Elly när djuren skiljdes åt i skymningen.

24 DECEMBER

Festdagen närmade sig sitt slut. Maten var uppäten och det hade börjat skymma. Av brasan återstod bara några glödande kolbitar. Alla var mätta, trötta och nöjda. Vargen Victor påpekade att de behövde släcka elden innan de lämnade. ”Precis! Du kan din allemansrätt du!” hoade kattugglan Karla. ”Enligt allemansrätten behöver vi se till att vi släcker så att det inte börjar brinna i vår skog”, fortsatte Karla. Alla hjälptes åt att samla snö och lägga över glöden som snart slocknande. Innan de trötta och nöjda djuren skiljdes åt bestämde de sig för att ha en ny fest till våren. Vännerna Iris igelkott, Bruno brunbjörn och Greta grävling som alla redan sov sin vintersömn hade varit saknade denna dag. ”Till våren kan alla vara med!” ropade Elly när djuren skiljdes åt i skymningen.